Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

διὰ τὸ δέμα τῶν ἐκλογῶν

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ!

«Ἡ γνώμη μας εἶναι, ὅτι ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς θὰ ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ προσπάθεια, ὥστε τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον νὰ πλησιάσῃ ὄχι μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ποσοστὰ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας του διατάξεις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν μικροτέρων κομμάτων, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ αὐτῶν ἂν ὄχι ἡ αὐτοτελής, πάντως ἡ διὰ λογικῶν συνεργασιῶν κάθοδος εἰς τὰς ἐκλογάς. Καὶ δὲν πρέπει νὰ μὴ λαμβάνωνται καθόλου ὑπ' ὄψιν τὰ δευτερεύοντα κόμματα, διότι θὰ εὕρουν καὶ αὐτὰ τεχνάσματα ποὺ νὰ ἀποτελέσουν ἀντίδοτον εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν δύο κομμάτων. Καὶ περὶ τῶν τεχνασμάτων αὐτῶν πολλὰ ἤδη θρυλοῦνται εἰς τὰ πολιτικὰ παρασκήνια...».

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

"ΣΠΟΥΔΑΙΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ ΕΧΕΙ Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ,,

«Ἔχει σπουδαίας εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ τόπου του ὁ κ. Καραμανλῆς ἐφ' ὅσον θέλει νὰ τὸν κυβερνήσῃ ἐκ νέου. Καὶ θὰ δείξῃ ὅτι ἀντιλαμβάνεται τὰς εὐθύνας αὐτὰς ἐάν, κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν συνδυασμῶν του, ἐπιζητήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πολιτικὴν ἐκείνην ἀνανέωσιν ποὺ κάποτε ὑπεσχέθη εἰς τὸν λαὸν καὶ τὴν παρημέλησεν, ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐπιστρατεύσῃ καὶ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς χρησίμους δυνάμεις ποὺ θὰ ἐδέχοντο νὰ συνεργασθοῦν μαζί του, διὰ νὰ μὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν—ὅπως συχνὰ εὑρέθη—νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ κάμῃ ἕνα κυβερνητικὸν ἀνασχηματισμόν, δηλαδὴ μίαν ἀλλαγὴν φρουρᾶς ἐλλείψει φρουρῶν ἱκανῶν, καὶ ἐὰν παραλλήλως προσπαθήσῃ νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὅλας τὰς δυνατότητας ποὺ τοῦ παρέχει ἡ δημοκρατία μέσα εἰς ἕνα κομματικὸν ὀργανισμὸν διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μὴ εἶναι ἀδρανὴς οὐρὰ τῶν κυβερνητικῶν πρωτοβουλιῶν ἢ τῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἀλλ' ἐνεργὸς συμπαραστάτης εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

«Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς τυφλὸς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ ὅτι τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα τῆς χώρας ἐξελίσσεται εἰς παγκόσμιον καθεστὼς αὐτοκυβερνήσεως εἰς τὴν παντομίμαν δημοκρατίας, ὅπου ὅλοι οἱ θεσμοὶ νοθεύονται δολίως καὶ ὅπου ἡ διατηρουμένη ἐπίφασις τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων ἀποτελεῖ ἀναίσχυντον φενάκην. Ἡ διάλυσις καὶ ὁ ἐκβιασμὸς τῆς Βουλῆς μόλις ἔπαυσε νὰ στήριζη τὸν εὐνοούμενον σημαίνει ὅτι οἱ βουλευταὶ δικαιοῦνται νὰ εἶναι μόνον πρόβατα, βόσκοντα εἰς χλοεροὺς λειμῶνας, ἐφ' ὅσον περιορίζονται εἰς βελάσματα καὶ στελλόμενα ἐπὶ σφαγὴν μόλις τολμήσουν νὰ βουλευθοῦν. Τὸ δὲ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον γκαγκστερικῶς καλεῖται νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ κατὰ τὰ συμφέροντα τῆς εὐνοικρατίας σημαίνει ὅτι εἰς τὴν «καλῶς νοουμένην» ἑλληνικὴν πολιτικὴν ζωὴν δικαιοῦνται νὰ ὑπάρχουν ὡς ἀναμφισβήτητοι κυρίαρχοι οἱ εὐνοούμενοι καὶ ὡς πτωχοὶ συγγενεῖς οἱ Φιλελεύθεροι, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον περιορίζονται εἰς τὸν ρόλον αὐτόν».

Ἡ ἐφημερὶς ὑποστηρίζει ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἀξίωσιν ὅπως ψηφίσῃ ἐκλογικὸν νόμον καθ' ὑπαγόρευσιν. Θὰ συζητήσῃ καὶ θὰ ψηφίσῃ ὡς ἡ ὑπερτάτη, κυρίαρχος καὶ ἀδέσμευτος κατὰ τὸ Σύνταγμα Ἐθνικὴ Ἐξουσία, ὅπως καὶ ὅ,τι θέλει. (Καὶ τὴν ἁπλῆν ἀναλογικήν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀρέσῃ εἰς τὸν κ. Ντάλλες. Νὰ ἀξιώσῃ ὅπως κατοχυρωθῇ πράγματι ἡ ὑπηρεσιακὴ λειτουργία τοῦ Κράτους ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν. Οἱ κομματικοὶ νομάρχαι δὲν ἔχουν οὐδεμίαν θέσιν πλέον. Τὰ ΤΕΑ νὰ παραμερισθοῦν. Πρὸ πάντων ὅμως πρέπει νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ΚΥΠ ὑπηρεσιακὰ πρόσωπα κοινῆς ἐμπιστοσύνης. Ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἡ ὁποία ἱδρύθη μὲ καθαρῶς συντονιστικὸν σκοπὸν καὶ ὑποτίθεται ὅτι ἀποβλέπει εἰς ἀποκλειστικῶς ἐθνικὰ ἔργα, μετεβλήθη ὑπὸ τὴν εὐνοικρατίαν εἰς αὐθαδέστατον καὶ ἀνεξέλεγκτον ὑπερκράτος. Ἔχει γνώμην περὶ τῶν πάντων, ἀναμιγνύεται πανταχοῦ καὶ ἀστυνομεύει τὰ πάντα. Ὁ ρόλος της κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1956 εἶναι γνωστός. Καὶ πλεῖστοι πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ἐκ τῶν πλέον ἐθνικοφρόνων μάλιστα, ἠμποροῦν νὰ μαρτυρήσουν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας, πρὸ πάντων, πονηρὰς ἡμέρας, εἶδον νὰ τοὺς περιβάλλῃ θρασύτατος ἕνας πρωτοφανὴς χαφιεδικὸς κλοιός, ὁ ὁποῖος βεβαίως ἐφρόντιζε διὰ τὰ «καλῶς νοούμενα» ἐθνικὰ συμφέροντα. Νὰ γίνῃ ἐνημέρωσις τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων, διὰ τῶν φακέλλων. Δὲν νοεῖται ὅτι ἠμποροῦν νὰ ὁμιλήσουν ὑπευθύνως πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν οἱ ἡγέται του προκειμένου νὰ ζητήσουν τὴν ἔγκρισιν τοῦ προγράμματός των, ἐὰν οἱ ἴδιοι εὑρίσκονται εἰς τὸ σκότος καὶ ἀγνοοῦν τὰς ἀληθεῖς διαστάσεις καὶ τὰς συναρτήσεις τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἄλλωστε ἀποτελεῖ ἐξωφρενισμὸν πλέον τὸ γεγονὸς ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ τοὺς φακέλλους ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ὁ κ. νομικὸς σύμβουλος τῶν Ἀνακτόρων, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται νὰ τοὺς μελετήσῃ ἡ ἐκ τῆς ψήφου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡγεσία του.

Καὶ καταλήγει:

«Μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἠμπορεῖ νὰ δεχθῇ τὸν κ. Γεωργακόπουλον ἡ Βουλή. Ἐὰν δὲν τοῦ ἀρέσουν ἂς τὴν διαλύσῃ. Καὶ ὀψόμεθα εἰς Φιλίππους...

Η ΑΥΓΗ

"ΥΠΗΡΕΤΙΚΗ,,

Ἡ προσπάθεια τῆς νεοσχηματισθείσης κυβερνήσεως τοῦ κ. Γεωργακοπούλου νὰ ἐκβιάσῃ μὲ τὴν πρώτην ἐκδήλωσίν της τὴν Βουλή, ἀναγκάζοντάς την νὰ ψηφίσῃ τὸ ἐκλογικὸ κατασκεύασμα τῆς συνωμοσίας Καραμανλῆ—Φιλελευθέρων, τὴν κατέστησε ἀμέσως διαβλητὴ στὴν κοινὴ γνώμη, ἡ ὁποία δικαίως τὴν χαρακτηρίζει ὄχι ὑπηρεσιακή, ἀλλὰ ὑπηρετική. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς ἔγινε περισσότερο πιστευτὸς καὶ ἀληθινὸς μετὰ τὴν χθεσινὴ ὁρκωμοσία της, ὅταν ἔγινε φανερὸ ὅτι οἱ περισσότεροι ὑπουργοί της προέρχονται ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς ἀνακτορικοὺς κύκλους τῆς εὐνοικρατίας, εἶναι τραπεζίτες καὶ τεταρτοαυγουστιανοί. Μὲ μιὰ τέτοια σύνθεσιν δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἐγγύησις ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Γεωργακοπούλου θὰ παίξῃ τὸν ρόλο της στὴν ἀμερόληπτη διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν. Πραγματικὴ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις εἶναι ἐκείνη ποὺ ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνη ὅλων τῶν κομμάτων, οἱ δὲ προσωπικότητες, ποὺ τὴν ἀπαρτίζουν—κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνώτεροι δικαστικοὶ λειτουργοί—δὲν ἔχουν σχέσιν οὔτε μὲ τραπεζιτικὰ συγκροτήματα, οὔτε μὲ τὸν φασισμὸ τῆς 4ης Αὐγούστου, οὔτε μὲ τοὺς κύκλους τῆς εὐνοικρατίας. Θὰ εὐχόμαστε νὰ μᾶς διαψεύσουν τὰ πράγματα, ἀλλ' ἡ πρώτη ἐμφάνισις καὶ ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς νέας κυβερνήσεως δὲν παρέχουν τέτοιες ἐλπίδες. Ἀντιθέτως ἀποτελοῦν μαρτυρία τῆς προσπαθείας τῶν κύκλων τῆς ἀνωμαλίας νὰ διαιωνίσουν τὸ σημερινὸ καθεστὼς τῆς ὑποτελείας καὶ τῶν εὐνοιῶν.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 46 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 15 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Εἰκονογραφημένες ἱστορίες: ΟΥΩΛΤ ΝΤΙΣΝΕΥ

4ον — Ὁ δημιουργὸς τοῦ Μίκυ Μάους

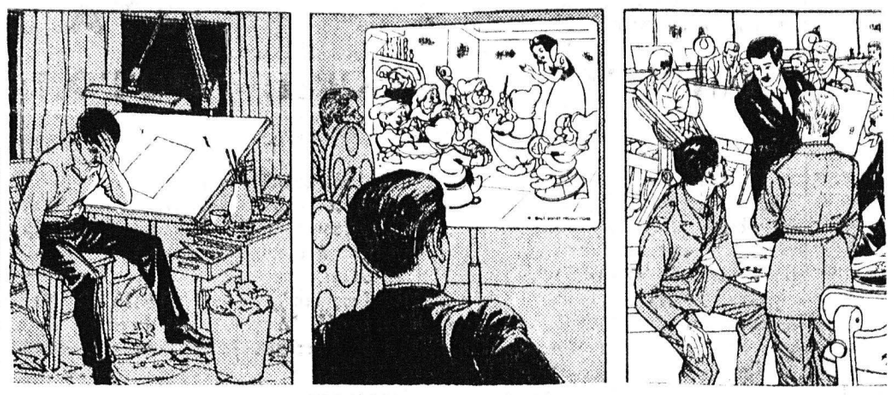

1. ΤΟ ΣΠΑΣΙΜΟ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ: Πάντοτε ἐκεῖνος ποὺ ζητᾶ τὴν τελειότητα ἔτσι καὶ ὁ Ντίσνεϋ ποὺ προσπαθοῦσε γιὰ περισσότερο ρεαλισμὸ στὰ φίλμ του ἔπαθε νευρικὸ κλονισμὸ τὸ 1931. Ἀλλὰ γρήγορα πέρασε κι' αὐτὴ τὴ δυσκολία ὅπως τόσες ἄλλες καὶ ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῇ τὰ χρώματα στὰ φίλμ του.

2. «Η ΤΡΕΛΛΑ ΤΟΥ ΝΤΙΣΝΕΥ». Μὲ κίνδυνο μιᾶς μεγάλης οἰκονομικῆς ἀποτυχίας ἄρχισε νὰ γυρίζῃ τὸ πρῶτο του ἔγχρωμο φίλμ «Η Χιονάτη καὶ οἱ Ἑπτὰ Νάνοι» τὸ 1935. Οἱ σκεπτικισταὶ τοῦ Χόλλυγουντ ἀπεκάλεσαν τὸ φίλμ αὐτὸ «ἡ τρέλλα τοῦ Ντίσνεϋ». Κόστισε περισσότερο ἀπὸ 2 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ φίλμ αὐτὸ τώρα θεωρεῖται κλασσικό.

3. Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ: Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ τελευταίου πολέμου τὰ Στούντιο Ντίσνεϋ φτιάχνανε χωρὶς κέρδος ἐκπαιδευτικὰ φίλμ γιὰ τοὺς συμμάχους. Τὰ κέρδη του ἀπὸ τὰ προπολεμικὰ ἔγχρωμα φίλμ του ὅπως τὸ Πινόκιο, ὁ Ντοῦμπο, ἡ Φαντάζια, καὶ ὁ Μπάμπυ ἄρχισαν νὰ ἐξαντλοῦνται καὶ ἔτσι στὸ τέλος τοῦ πολέμου βρέθηκε χωρὶς λεφτά. Ἔπρεπε νὰ ξαναρχίσῃ.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΚΗ

ΦΟΝΟΣ ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ

Ο ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙ ΕΙΣ ΑΝΤΑΡΤΑΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ;

Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου τῆς πόλεώς μας ἐκδικάζεται σήμερον ἡ ὑπόθεσις κατὰ τοῦ Φωτίου Γεωργ. Ζαβιτσάνου, ἐτῶν 20, κτηνοτρόφου, ἐκ τοῦ χωρίου Καραϊσκάκι καὶ κατοίκου Ἀστακοῦ Ξηρομέρου, κατηγορουμένου ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας τοῦ ὁμοχωρίου του Ἀνδρ. Θεοδ. Χολῆ, ἐτῶν 26.

Ὁ κατηγορούμενος εἰς ἀγροτικὴν θέσιν «Μαραβέλαινα» τοῦ χωρίου Καραϊσκάκι τὴν πρωΐαν τῆς 8ης παρελθόντος Νοεμβρίου ἔπληξεν ἐκ τῶν ὄπισθεν διὰ σφαίρας περιστρόφου τύπου «Γκὸλτς» εἰς τὴν δεξιὰν μασχαλιαίαν χώραν τὸν Χολῆν πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ δίς.

Τὸ βλῆμα, εἰσελθὸν διὰ τῆς μασχαλιαίας χώρας, ἔτρωσε τὴν σπονδυλικὴν στήλην καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπέκοψε τὸν γωνιαῖον μυελὸν καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ νεῦρα, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ θῦμα νὰ ὑποστῇ παράλυσιν τῶν ἄκρων, ἀπεβίωσε δὲ συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος τούτου τὴν 3ην παρελθόντος Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὸ κατηγορητήριον διάστασις καὶ ἔχθρα ἐδίχαζε τὰς δύο οἰκογενείας, παθόντος καὶ κατηγορουμένου, λαβοῦσα μορφὴν «βεντέτας» χρονολογουμένης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Κατοχῆς, τοῦ κατηγορουμένου ἀποδίδοντος εἰς τὸν πατέρα τοῦ θύματος τὴν εὐθύνην διὰ τὴν εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. τὸ 1944 κατάδοσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκτέλεσιν τοῦ πατρός του ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν.

Ὁ νεαρὸς δολοφόνος τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐξειλίχθησαν τὰ εἰς βάρος τῆς οἰκογενείας του γεγονότα, ἦτο μόλις 6 ἐτῶν. Ἔκτοτε εἰς τὴν ψυχὴν τούτου ἀνεπτύσσετο ἄγριον μῖσος κατὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ θύματος, ἀνέμενε δὲ τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, ἔστω καὶ ἐπὶ ἀθώου καὶ ἀνευθύνου προσώπου, οἵος ἦτο ὁ παθών.

Ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀναζητουμένη εὐκαιρία ὥστε νὰ ὑπάρχουν ἐλαφρυντικὰ καὶ ἡ πρᾶξις του νὰ μὴ θεωρηθῇ ὅτι εἶχε κίνητρον τὴν ἐκδίκησιν, παρουσιάσθη τὴν πρωΐαν τῆς 8ης παρελθόντος Νοεμβρίου.

Αἰτία ὑπῆρξεν ἡ καταστροφὴ ὑπὸ τοῦ ποιμνίου τοῦ θύματος μικρᾶς ἐλαίας ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸ παρὰ τὴν θέσιν «Μαραβέλαινα» κοινοτικὸν λειβάδιον, ἔνθα ἔβοσκε τὸ ποίμνιόν του τὸ θῦμα. Ἡ ἐλαία αὕτη ἀνῆκε εἰς τὸν δράστην καίτοι εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ κοινοτικοῦ λειβαδίου, κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς πολλὰς κοινότητας τῆς χώρας, ὡς ἐξημερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου.

Οὕτω ὁ Ζαβιτσάνος πλησιάσας τὸ ἀνύποπτον θῦμα τὸν ἐπυροβόλησεν ἐκ τῶν ὄπισθεν δύο φοράς. Ὁ Χολῆς ἐπλήγη ἀπὸ τὸ δεύτερον βλῆμα, καθ' ἣν στιγμὴν ἔστρεφε ὀλίγον αἰφνιδιασθεὶς ἀπὸ τὸν πρῶτον πυροβολισμόν, ὁ ὁποῖος ἠστόχησεν.

Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξιν του ἐτράπη εἰς φυγήν, παρουσιάσθη δὲ τὴν ἑπομένην εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπου ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Χολῆ προηγήθη ἔρις καὶ ὅτι εὑρίσκετο ἐν ἀμύνῃ.

Αὐτόπται μάρτυρες, ὡς ὁ Σταμ. Δημητρούκας καὶ ἡ Χρύσω Νάκου ἀναφέρουν εἰς τὰς καταθέσεις των ὅτι οὐδεμία συζήτησις ἢ φιλονεικία μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ θύματος, προηγήθη τῶν δύο πυροβολισμῶν.

Ἐξ ἄλλου, τόσον ὁ ἐπὶ τρίμηνον περίπου ἐπιζήσας Χολῆς, ὅστις ἐπέπρωτο νὰ πληρώσῃ μὲ τὴν ζωήν του «ἁμαρτίας γονέων», ὅσον καὶ ἡ μητέρα καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἡ μάρτυς Χρύσω Νάκου, αἵτινες τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος συνέλεγον ἐλαίας εἰς ἀπόστασιν 100—150 μέτρων εἰς ὑπερθεν κειμένην τοποθεσίαν, ἐβεβαίουν κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδὲν ἐμεσολάβησε πρὸ τῶν πυροβολισμῶν. Ἡ μήτηρ τοῦ δράστου Ὄλγα χήρα Γεωργ. Ζαβιτσάνου ἀπέδιδε τότε τὴν πρᾶξιν τοῦ υἱοῦ της εἰς ἐκδίκησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συζύγου της ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν κατόπιν καταδόσεως τοῦ πατρὸς τοῦ θύματος, ἀργότερον, ὅμως, καταθέτουσα ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἰσχυρίσθη ὅτι λογομαχία προηγήθη τῶν πυροβολισμῶν, προφανῶς διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ της.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Λυσιστράτη 1958

Θ' ἀναγαλιάζῃ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀριστοφάνους μὲ τὴν σημερινὴ ἐπιτυχία τῆς «Λυσιστράτης» του. Συνέγραψε τὴν περίφημη κωμῳδία του πρὸ 2.400 περίπου ἐτῶν, ἀλλ' ὁ διαρρεύσας χρόνος δὲν ἔχει σημασίαν.

Καὶ τότε ὅπως καὶ σήμερα ἡ ἴδια πολεμικὴ ἀτμόσφαιρα κυριαρχοῦσε καὶ μονάχα τὰ μέσα τοῦ πολέμου ἦσαν διαφορετικά. Χρόνια καὶ χρόνια ὁ πολεμικὸς ὀργασμὸς κρατοῦσε τοὺς Ἀθηναίους μακρυὰ ἀπ' τὰ σπίτια τους κι' ἡ οἰκογενειακή τους ζωὴ ἦταν φυσικὰ παραμελημένη κι' εἶχε περάσει στὸ περιθώριο τοῦ ἐνδιαφέροντός τους.

Τὸ θηλυκὸ μυαλὸ τῆς Λυσιστράτης ὠργάνωσε τότε μὲ τὴν πρόθυμη συμπαράστασι τῶν ὁμοφύλων της γυναικεία σταυροφορία γιὰ νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς Ἀθηναίους ν' ἀφίσουν τὰ στρατόπεδα καὶ νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τους. Μία σταυροφορία ὅμως ποὺ μοναδικό της ὅπλο εἶχε τὸ ὅπλο ποὺ ἔδωσε στὴ γυναῖκα ἡ φύσις. Τὴν ἄρνησι προσφορᾶς τῶν γυναικείων θελγήτρων στοὺς πολεμόχαρους Ἀθηναίους. Ἕνα ὅπλο ποὺ μπροστά του ἐξουδετερώνονται ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ποὺ ἐνέπνευσε καὶ τὸν μεγάλο σατιρικὸ στὴ δημιουργία τῆς «Λυσιστράτης». Ἕνα ὅπλο τέλος ποὺ τὴν ἀσυναγώνιστη ἀξία του δὲν τὴν παρεγνώρισαν κι' οἱ φοιτήτριες τῶν κολλεγίων τῆς Ὀξφόρδης ποὺ κατέφυγαν στὸ ἴδιο ὅπλο τῆς ἐρωτικῆς ἀπεργίας γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς συμφοιτητές τους ν' ἀποκηρύξουν τὶς ὑδρογονικὲς βόμβες.

Παρηκολούθησαν, ὅπως ἐδήλωσαν, τὶς παραστάσεις τῆς «Λυσιστράτης» στὸ Λονδῖνον, συμπόνεσαν γιὰ τὴν κατάντια τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἐνθουσιαστῆκαν ἀπ' τὸ ὑπέροχο παράδειγμα τῶν ὁμοφύλων τους καὶ πῆραν τὴν ἴδια ἀπόφασι κι' αὐτές.

Οὔτε φιλήματα θὰ δίνωνται πλέον, οὔτε κι' ἰδιαίτερες συναντήσεις θὰ γίνωνται χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀποκήρυξι.

Ὁμολογουμένως αὐτὴ ἡ καινοτομία τοῦ γυναικείου φύλου, ἂν γενικεύθῃ, δὲν προοιωνίζεται καλὲς μέρες γιὰ τὸ ἀντίθετο. Ὡς τώρα καὶ θέλησι περισσὴ εἶχε καὶ διάθεσι ἀγωνιστικὴ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐπιδιώξεών του. Κι' ἂν ἀντὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς συναντοῦσε τὴν ἀδιαφορία καὶ καμμιὰ φορὰ καὶ τὴν εἰρωνεία τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου, αὐτὸ γινόταν γιατὶ παρεγνώριζε τὴν μεγάλη ἀξία τοῦ φυσικοῦ ὅπλου ποὺ διέθετε καὶ ποὺ γι' αὐτὸ τ' ἄφιν' ἀχρησιμοποίητο.

Προσγειωμένες οἱ Ἀγγλίδες φοιτήτριες παραμερίζουν εὔκολα τὶς χιμαιρικὲς φαντασιώσεις καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀριστοφάνους δὲν δυσκολεύτηκε νὰ τοὺς δείξῃ τὸ δρόμο τῆς ἐπιτυχίας. Ἕνα δρόμο ποὺ τὸν πῆραν ἀποφασιστικὰ καὶ χωρὶς συμβιβασμοὺς γιὰ νὰ σταματήσουν στὸ δίλημμα ποὺ ἔθεσαν στοὺς συμφοιτητές τους. Ἡ ἀποκήρυξι, τοὺς εἶπαν, ἢ... σταυρὸ καὶ βούλα ἀπὸ δῶ καὶ πέρα.

Δὲν ξέρομε πῶς θὰ βγοῦν ἀπ' τὸ δίλημμα οἱ ἀτυχεῖς συμφοιτηταί τους. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς ἡ στέρησις ποὺ τοὺς ἀπειλεῖ δὲν σηκώνει δισταγμούς. Εἶναι τέτοια ποὺ μπροστά της ἡ ἀξία τῆς ὑδρογονοβόμβας θὰ ἐκμηδενισθῇ κι' ἡ ἐπιτυχία τῶν φοιτητριῶν θὰ ἐξασφαλισθῇ.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΙΑΧΤΙΤΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΚΩΝΣΤ. ΓΚΟΤΣΗ

—Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων

Ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Κόμματος Φιλελευθέρων συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ παλαιμάχου πολιτευτοῦ καὶ ἡγετικοῦ στελέχους τοῦ ἱστορικοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΟΤΣΗ

Ἀποφασίζει:

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Κόμματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Κόμματος εἰς τὴν σορὸν τοῦ ἐκλιπόντος.

3) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκών του εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφεῖα τοῦ Κόμματος.

4) Νὰ παρακολουθήσουν οἱ πολιτευταὶ καὶ ὁπαδοὶ τοῦ Κόμματος τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ.

5) Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ νὰ δημοσιευθῇ τοῦτο εἰς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας.

Ἐν Πάτραις τῇ 6ῃ Μαρτίου 1958

Ὁ Πρόεδρος
Α. Βουρνᾶς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Χ. Πήττας

—Κοινότητος Ἰσώματος

Τὸ Κοινοτικὸν συμβούλιον Ἰσώματος Τ.Δ. Φαρρῶν συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΟΤΣΗ

τέκνου τῆς Κοινότητος καὶ εὐεργέτου αὐτῆς κατ' ἐπανάληψιν διατελέσαντος ὑπουργοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ προέδρου ψηφίζει:

1) Ν' ἀκολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Συμβούλιον τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος.

3) Νὰ καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου.

4) Ν' ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος.

5) Νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας Πατρῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Δημήτριος Ἀνδρεόπουλος

Τὰ μέλη
Ἰωάννης Χρυσικόπουλος, Δημήτρ. Ἀναστασόπουλος, Δημ. Δημητρακόπουλος

—Δικηγορικοῦ Συλλόγου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ διατελέσαντος διακεκριμένου μέλους τοῦ Συλλόγου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΟΤΣΗ

διακονήσαντος ἐπὶ μακρὸν τὴν θέμιδα καὶ προσενεγκόντος μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα ὡς βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἐξάραντος τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐκλιπόντος

Ψηφίζει:

Νὰ παραστῶσι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος.

Νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπικήδειον ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ὁ δικηγόρος κ. Δημ. Στεφανόπουλος.

Νὰ κατατεθῶσιν εἰς μνήμην τοῦ θανόντος δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Περιθάλψεως Δικηγόρων.

Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συλλόγου καὶ ν' ἀργήσωσι καὶ τὰ γραφεῖα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

Νὰ ἐγχειρισθῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ

Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Πάτραις τῇ 6ῃ Μαρτίου 1958

Ὁ πρόεδρος
Ἀνδρέας Λαμπρόπουλος

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Νικόλαος Καπλανίδης

—Ἑταιρίας «Γλαῦκος»

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ε.Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος» συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου καὶ πολιτευτοῦ Πατρῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΟΤΣΗ

προσενεγκόντος πλείστας ὅσας ὑπηρεσίας τῇ πόλει τῶν Πατρῶν καὶ τῇ Ἑταιρείᾳ, ἀποφασίζει:

1) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῶν Γραφείων τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

2) Νὰ κατατεθῶσιν εἰς μνήμην του δρ. 500 ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου Προσωπικοῦ Ε.Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος».

3) Νὰ ἐκφρασθῶσι τ